

Sygn. akt III KZ 36/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie Z. C.

skazanego z art. 233 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu zażalenia skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w G.

z dnia 28 kwietnia 2014 r.

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt ... 22/14, sędzieja Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w G. odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego Z. C., wskazując przy tym na wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia po upływie terminu przewidzianego w ustawie oraz sygnalizując brak podpisania kasacji przez adwokata.

W zażaleniu na to zarządzenie skazany powołał się na potrzebę ponownego przeanalizowania wszystkich dostarczonych przez niego argumentów i wskazał na brak wystąpienia jego ówczesnego obrońcy o doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego Z. C. nie okazało się skuteczne. Jego argumentacja nie odnosi się bowiem do kwestionowanego rozstrzygnięcia sędziego Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w G. Istotą tego ostatniego, było stwierdzenie znacznego przekroczenia ustawowego terminu zarówno do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, jak i do sporządzenia i wniesienia kasacji. Jedynie na marginesie wspomniano o niedopełnieniu formalnego wymagania, jakim jest sporządzenie i podpisanie nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez podmiot zawodowy, w tym wypadku przez obrońcę będącego adwokatem. Skarżący nie neguje tych faktów, a jedynie wskazuje na brak inicjatywy ze strony adwokata, którego wyznaczono mu z urzędu dla potrzeb ówczesnego postępowania. Powyższa sytuacja nie stanowi jednak podstawy do uwzględnienia zażalenia. Jak wynika z protokołu rozprawy przeprowadzonej w dniu 4 czerwca 2012 r. przed Sądem Okręgowym w G., osk. Z. C. osobiście uczestniczył w tej rozprawie, w której brał udział również jego obrońca. Natomiast skazany nie stawiał się na ogłoszenie wyroku w dniu 5 czerwca 2012 r., kiedy to zostały przedstawione motywy rozstrzygnięcia oraz wskazano zasady ubiegania się o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Nie było zatem żadnych przeszkód ani w osobistym zrealizowaniu uprawnienia do wystąpienia z wnioskiem o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem, ani w zakresie kontaktów z obrońcą. Ustawowe obowiązki tego ostatniego zakończyły się na tym etapie postępowania.

W tych warunkach zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy albowiem trafnie wskazuje ono na przekroczenie ustawowego terminu zawitego do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a zaprezentowana w nim argumentacja nie została w żadnym stopniu podważona przez autora zażalenia.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

